

Inledning

IDEM-projekt

"IDEM - Inclusion, Diversity, Equity in Mobility" är ett Erasmus+-finansierat projekt som syftar till att tillhandahålla lösningar för studenter som möter strukturella hinder och administratörer för att möjliggöra rörlighet i linje med rekommendationerna i Erasmusstadgan, kommissionens prioriteringar och målet om 50 % rörlighet för europeiska universitetspartnerskap.

Studenter med funktionsnedsättning, flyktingstudenter och första generationens studenter är bland annat kraftigt underrepresenterade i traditionella program för fysisk rörlighet som Erasmus+. När dessa studenter bestämmer sig för att åka utomlands möter de ofta strukturella hinder och begränsningar som hindrar dem från att få en givande upplevelse. På grund av dessa utmaningar överväger många studenter inte ens att delta i mobilitetsprogram.

De viktigaste resultaten av IDEM-projektet är mobilitetsmodellen, inkluderingsutbildning, boot camps och utvecklingen av en verktygslåda.

Mer information om projektet finns på webbplatsen: <https://www.idem-project.eu/>

Vad är ett Bootcamp?

Bootcamp är ett begrepp som lånats från kodning och mjukvaruutveckling. När det används utanför dessa sammanhang brukar det förstås som en kort innovationsworkshop som sammanför intressenter med olika kunskaper och erfarenheter. Genom att presentera problemet snarare än lösningen kan en kreativ och samarbetsinriktad miljö med lämplig metodik och facilitering leda deltagarna till att generera innovativa idéer. IDEM kommer att anordna två Bootcamps, en i Barcelona i november 2022 och en i Lissabon 2024.

Under Bootcamps stimulerar vi diskussion och reflektion om mångfald, inkludering och rättvisa i partnerinstitutioner när det gäller studentmobilitet. Bootcamps är dessutom ett tillfälle att uppmuntra en öppen diskussion mellan och inom universiteten för att lära av varandra vilka tjänster och stödstrukturer som behövs för att säkerställa att alla studenter får en givande och säker mobilitetsupplevelse.

Målen för Bootcamp är följande:

- 1) Att skapa ett kort, intensivt och rigoröst tillfälle för diskussion och samarbetsarbete, som samlar alla erfarenheter och kunskaper hos partnererna för genomförandet av pilotprojekten;
- 2) Att arbeta baserat på samskapande och involvera studenter i lösningarna för att skapa en bottom-up-modell för intervention;
- 3) Att på kort tid göra det möjligt att maximera de resultat och åtaganden som delas av alla partner.

De förväntade effekterna är:

1. Främja diskussion och reflektion om frågor som rör mångfald, inkludering och rättvisa inom det europeiska systemet för högre utbildning som en grund för att bygga gemenskap, främja ömsesidig respekt och främja egenmakt, synlighet, validering och enighet bland studenter, lärare och personal.
2. Stimulera en öppen diskussion mellan och inom universiteten för att lära av varandra vilka tjänster och stödstrukturer som behövs för att säkerställa att alla studenter får en givande och säker mobilitetsupplevelse.
3. Identifiera god praxis bland partnerskapsuniversitet eller andra institutioner.
4. Samla in prototyper och förslag som kan användas i mobilitetsmodellen och IDEM-verktygslådan.

Första IDEM Bootcamp i Barcelona

Det första IDEM Bootcamp i Barcelona, 8-10 november 2022, arrangerades av Universitat Politècnica de Catalunya. Efter inkluderingsutbildningen (<https://www.idem-project.eu/idem-inclusion-training>), som hölls i Grenoble i juni, utformades bootcampet för att vara ett praktiskt evenemang som kunde leda till genomförbara och konkreta lösningar med deltagande av studenter och personal. De ämnen som diskuterades under bootcampet baserades på erfarenheterna och diskussionerna i Grenoble under sommaren.

Design Thinking-metoden introducerades redan under Inclusion Training, där behoven hos underrepresenterade och underbetjänade studenter diskuterades och analyserades, och deltagarna tog fram prototyper för några konkreta lösningar.

Under inkluderingsutbildningen framstod *beslutsfattande* som ett av de viktigaste diskussionsämnena. Mer specifikt identifierade de deltagande studenterna självuteslutning som en av de avgörande faktorerna när de funderar på eller överväger att delta i mobilitetsprogram. Som ett resultat av detta blev beslutsfattande och självuteslutning fokus för det första Bootcamp.

Det första IDEM Bootcamp utvecklades som ett interaktivt, praktiskt evenemang för att bättre förstå de faktorer som leder till självexkludering. Kunskaperna från Bootcamp kommer att vara avgörande för att ytterligare utöka stödtjänsterna för underrepresenterade och underbetjänade studenter.

Bootcampet var tänkt att vara en stärkande upplevelse för deltagarna, där alla skulle lära sig med och av varandra. Lösningar, idéer och resultat kommer direkt att matas in i den mobilitetsmodell och verktygslåda som IDEM kommer att utveckla som en del av projektet.

Självavstängning vid rörlighet för studerande

I Bootcamp undersöktes några av de faktorer som många underrepresenterade studenter och studenter med sämre förutsättningar lägger på sig själva när de beslutar om de ska delta i mobilitetsprogram eller inte.

[SIEM-projektet](#) (Social Inclusion & Engagement in Mobility), ett Erasmus+-projekt som kompletterar IDEM väl, identifierade tre typer av hinder för rörlighet för underrepresenterade studenter i forskningsrapporten:

- Institutionella hinder som återspeglar förfaranden och bestämmelser på program-, fakultets- eller institutionsnivå kan påverka tillgången till rörlighetsmöjligheter;
- Miljöhinder, dvs. de miljö- och samhällsfaktorer som påverkar studenternas beslut att delta i mobilitet;
- Attitydmässiga hinder omfattar uppfattningar, övertygelser och känslor som kan hindra en student från att delta i mobilitetsprogram.

Under det första IDEM Bootcamp låg fokus på den tredje typen av hinder, dvs. de faktorer som studenterna tänker på och som ofta hindrar dem från att ens ansöka om möjligheter till studentmobilitet.

Med fokus på dessa ämnen var de önskade resultaten av bootcampet att identifiera faktorer som utesluter människor och att ta fram prototyper för flera möjliga lösningar.

Vad är självavstängning i studentmobilitet (för oss)?

Deltagarna var överens om vad självuteslutning innebär för dem i samband med studenters rörlighet:

*Självuteslutning är den process som pågår i huvudet på potentiella deltagare och som får dem att tänka att "det här är inget för mig" eller "jag kan inte göra det" utan att ens verkligen överväga alternativen. Vi vet att det finns strukturella hinder, men vi vet också att *vissa* åtgärder har vidtagits för att göra det lättare att övervinna sådana hinder. Dessa åtgärder kan vara okända, otillräckliga eller inte väl behandlade. Om någon vill åka på rörlighetsresa men får reda på svårigheterna och det begränsade befintliga stödet och därför beslutar sig för att inte åka, skulle detta inte vara självuteslutning utan ett bevis på att systemet inte är tillräckligt inkluderande.*

Deltagarna

Bootcamp var ett internt evenemang där 39 personer, inklusive 18 studenter från alla partneruniversitet, reste till Barcelona. Deltagarna valdes ut vid vart och ett av partneruniversiteten utifrån en rad kriterier, bland annat kunskaper i engelska och möjlighet att delta i hela evenemanget. Olika livserfarenheter och situationer som rör mobilitet samlades, tillsammans med personal med olika befattningar och lärare. Det fanns studenter med olika förmågor och behov, studenter som åkt på mobilitet och några som planerar att göra det, tillsammans med några som inte tror att de kommer att kunna göra det.

Metodik och verktyg

3 dagar - 3 faser: input, samskapande och output

Bootcamp-agendan planerades som ett evenemang i tre faser, motsvarande aktivitetens tre dagar, med en första dag som ägnades åt att samla in relevant input och information, en andra dag som ägnades åt kreativitet och utforskning och en tredje dag som ägnades åt output och slutsatser.

DAG 1

Den första dagen inleddes med en paneldiskussion om inkludering och mångfald inom mobilitet. Bootcampet inleddes med en paneldiskussion där gästerna diskuterade hur man kan bredda deltagandet i mobilitetsprogram för studenter med färre möjligheter, och hur universitetsallianser och nationella myndigheter kan stödja och påskynda politiska förändringar. Därefter anordnades två parallella workshoppar: Workshop om beslutsprocessen och en erfarenhet av synsättning.

Panelsession:

[Martin Bogdan](#) betonade hur universitetsallianser kan bli viktiga acceleratorer för förändring och hur IDEM bör använda sin koppling till Unite! för att kombinera lokala och europeiska strategier. Bogdan betonade också vikten av datainsamling för att få en korrekt bild av studentpopulationen.

[Wim Gabriel](#) underströk hur det stöd som universiteten erbjuder och den infrastruktur som de bidrar till att bygga upp kan gynna den urbana strukturen i de städer där de är belägna. Med utgångspunkt i sin erfarenhet som samordnare för SIEM påminde Gabriel också åhörarna om hur studenter, förutom tillgång till mobilitet, möter svårigheter UNDER mobilitet, och hur projekt som IDEM kan uppmuntra värdinstitutioner att arbeta för att säkerställa att underrepresenterade studenter känner att de tillhör universitetsgemenskapen.

[Lucia Gennaro](#) betonade hur universitetsallianser bör arbeta tillsammans för att utveckla nya metoder och rekommendationer för att utöka möjligheterna till rörlighet för alla studenter. Hon betonade vikten av personalutbildning ur ett studentperspektiv, och hur personalutbildningsveckor som anordnas av ett konsortium av allianser skulle kunna ge sådana möjligheter.

[Josip Luša](#) diskuterade hur inkludering och mångfald är bland de nya horisontella prioriteringarna i det nuvarande Erasmusramverket och hur nationella programkontor spelar en nyckelroll i processen att skapa chanser och möjligheter. Luša avslutade med att påpeka hur I&D-policyer bör bli en angelägenhet för alla och inte bara för mobilitet och internationella kontor.

Workshop om beslutsfattande

Att en student deltar i ett mobilitetsprogram är alltid förknippat med en beslutsprocess. En student som överväger detta alternativ kan konfronteras med vissa hinder. I stort sett kan studenter uppleva tre olika typer av hinder: institutionella hinder, miljöhinder och interna hinder. Medan de två första

typerna av hinder kan vara relativt lättare att identifiera, är den sista typen svårare eftersom den involverar idiosynkratiska element som uppfattningar, övertygelser och känslor. Workshopen om beslutsfattande byggdes upp med dessa faktorer i åtanke och försökte ta hänsyn till både det mer traditionella rationella beslutsfattandet och även utforska aspekter av känslomässig natur i processen.

Prof. [Irina Cojuharenco](#), en expert på beslutsfattande, samarbetade med IDEM-projektet för att strukturera workshopen. Man tog upp punkter som vikten av beslutsfattande inom mobilitet, att utveckla färdigheter som stöder säkert beslutsfattande samtidigt som man tar hänsyn till mobilitetsupplevelsen, att bygga upp kunskap och medvetenhet om de olika steg som stör beslutsfattandet, att identifiera sina egna hinder och drivkrafter.

Workshopen var uppdelad i två delar. För det första presenterade professor Irina Cojuharenco det teoretiska ramverket för den *rationella beslutsprocessen*, samt påverkan av känslomässiga faktorer som viktiga medlare. För det andra uppmanades deltagarna att tillämpa teorin på ett konkret personligt fall. Målet var att experimentera med beslutsprocessen till sin potentiella rörlighet. Deltagarna fick verkliga och konkreta möjligheter att ifrågasätta sig själva och identifiera de känslor som var inblandade, de personliga hindren och även möjligheterna att gå vidare.

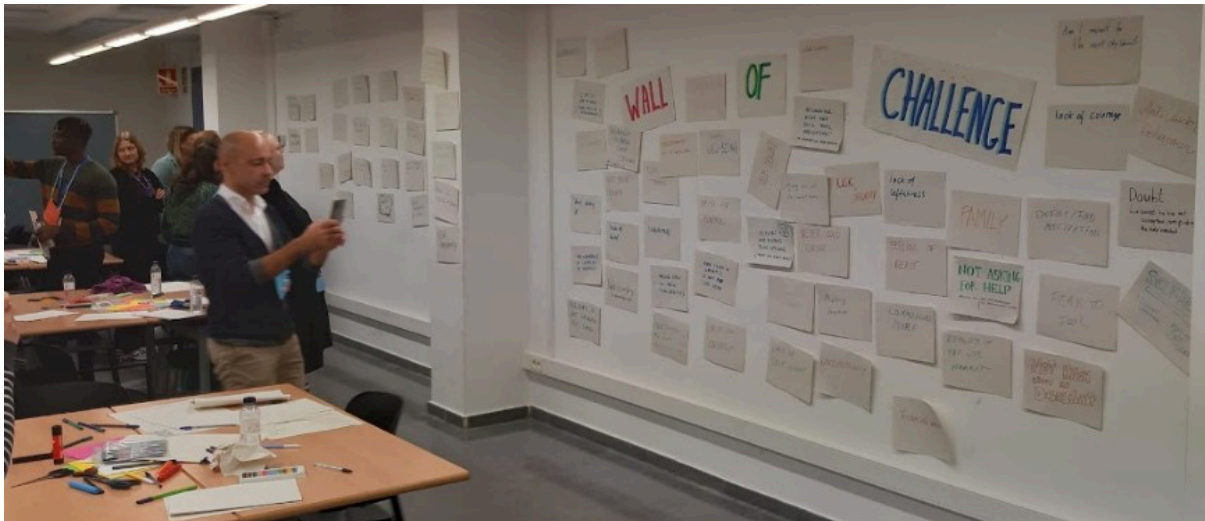

Workshopen om beslutsfattande samlade deltagare med mycket olika specifika behov. Inom en betydande mångfald återspeglar de genererade resultaten ett tillvägagångssätt för beslutsfattande som inte bara omfattar dimensioner av en rationell process, utan också utforskning och medvetenhet om mer personliga aspekter som är involverade i beslutsfattandet. Dessutom verkar känslor som rädsla vara ett stort hinder för studenterna när de fattar beslut. Slutsatserna från workshopen betonar vikten av strategier för att främja rörlighet för underrepresenterade grupper som inkluderar modeller för känslomässigt präglade val. Utbildning i emotionell intelligens kan därför vara ett bra steg för att hjälpa studenter att stärka sitt självförtroende i beslutsprocessen.

Erfarenhet av synnedsättning.

Workshopen utvecklades av "[El món de prop](#)", en icke-statlig organisation vars mål är att öka medvetenheten om de många olika typerna av synnedsättning. Den bestod av flera utrymmen där deltagarna kunde känna empati med personer med synsvårigheter. Workshopen leddes av organisationens experter och hjälpte deltagarna att bättre förstå hur man relaterar, erbjuder hjälp och uppmärksammar de svårigheter som blinda eller personer med nedsatt syn har.

Under förmiddagen ledde olika aktiviteter gruppen till att hitta rätt förtroende och tillit för att utforska självmedvetenhet och uppmuntra öppen kommunikation av känslor och djupa tankar. Konst- och teatertekniker användes, och genom aktiviteten "Livets träd" utforskades personliga utmaningar och misslyckanden på individuell nivå. Detta ledde till byggandet av "Wall of challenges", där alla deltagare kunde dela ögonblick och erfarenheter där de hade uteslutit sig själva, och sedan omvandla dem till "utmaningar".

Efter att ha identifierat utmaningarna fick deltagarna svara på följande frågor:

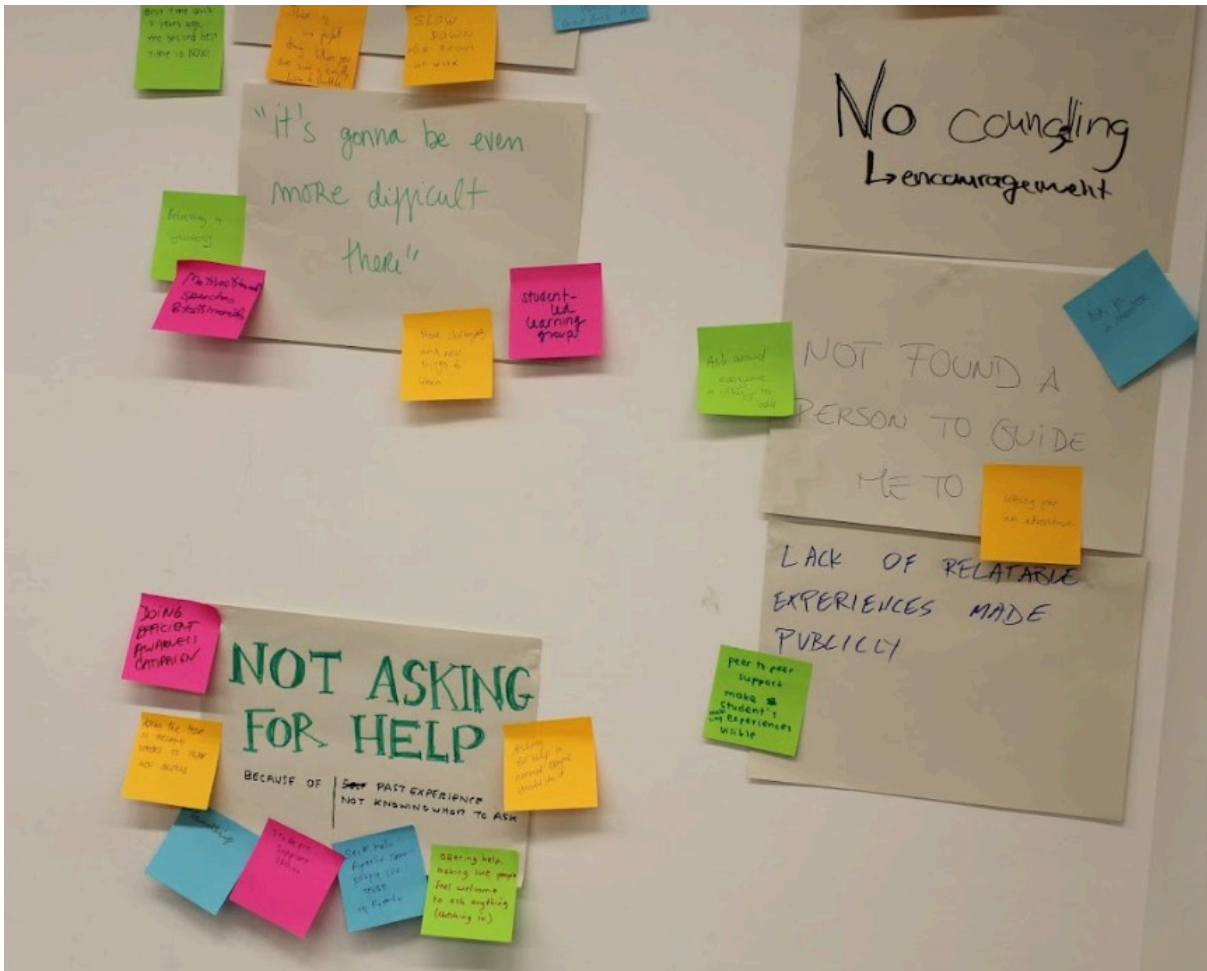
Vad kan vi göra för att hantera detta?

Vilken hjälp kan vi be om?

Hur skulle ett supportsystem lösa denna utmaning?

Vilka andra sätt kan vi se på detta problem?

Och uppmanades att bidra till de utmaningar som identifierats genom att redan föreslå lösningar, potentiella hjälpare, andra sätt att formulera problemet...

Under eftermiddagen delades deltagarna in i grupper och valde en utmaning för varje grupp, och arbetade sedan med att ta fram prototyper för lösningarna.

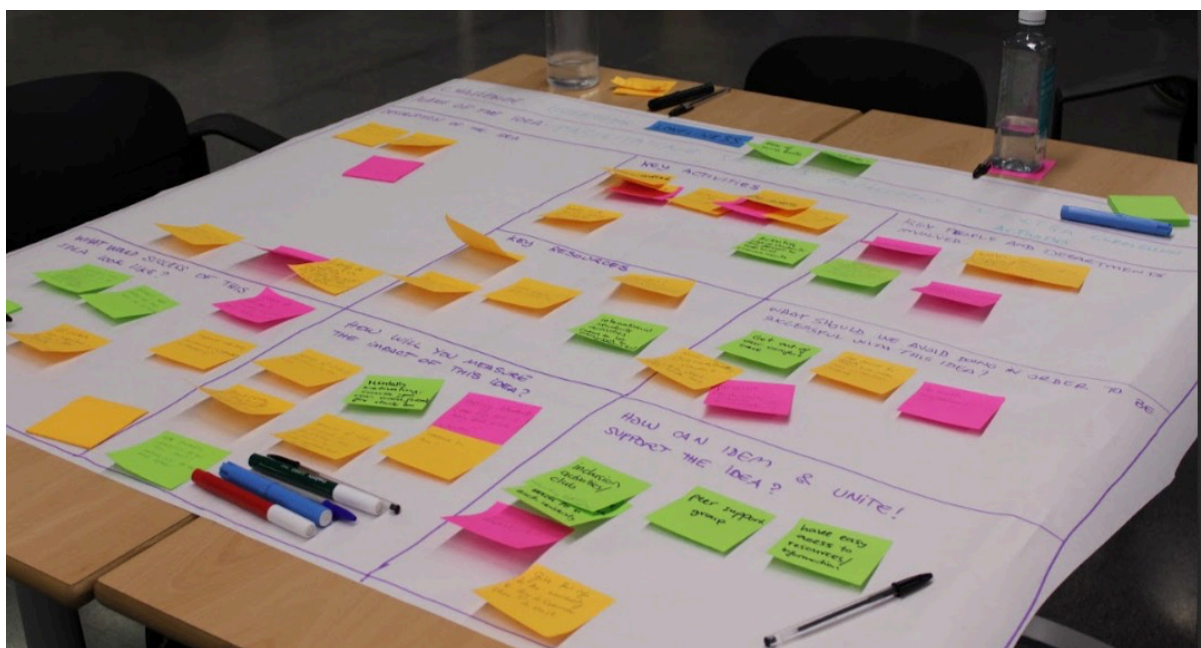

Dag 3

Med utgångspunkt i de lösningar som togs fram under den andra dagen fortsatte grupperna med prototyper under den tredje dagen för att komma fram till specifika lösningar genom en designtänkande metod. Se avsnittet "Resultat" i detta dokument för de specifika lösningar som varje grupp kom fram till.

Efter presentationen av de lösningar som hade tagits fram av de olika grupperna samlades deltagarna i grupper från samma institution för att arbeta specifikt med hur dessa lösningar skulle kunna implementeras på deras universitet.

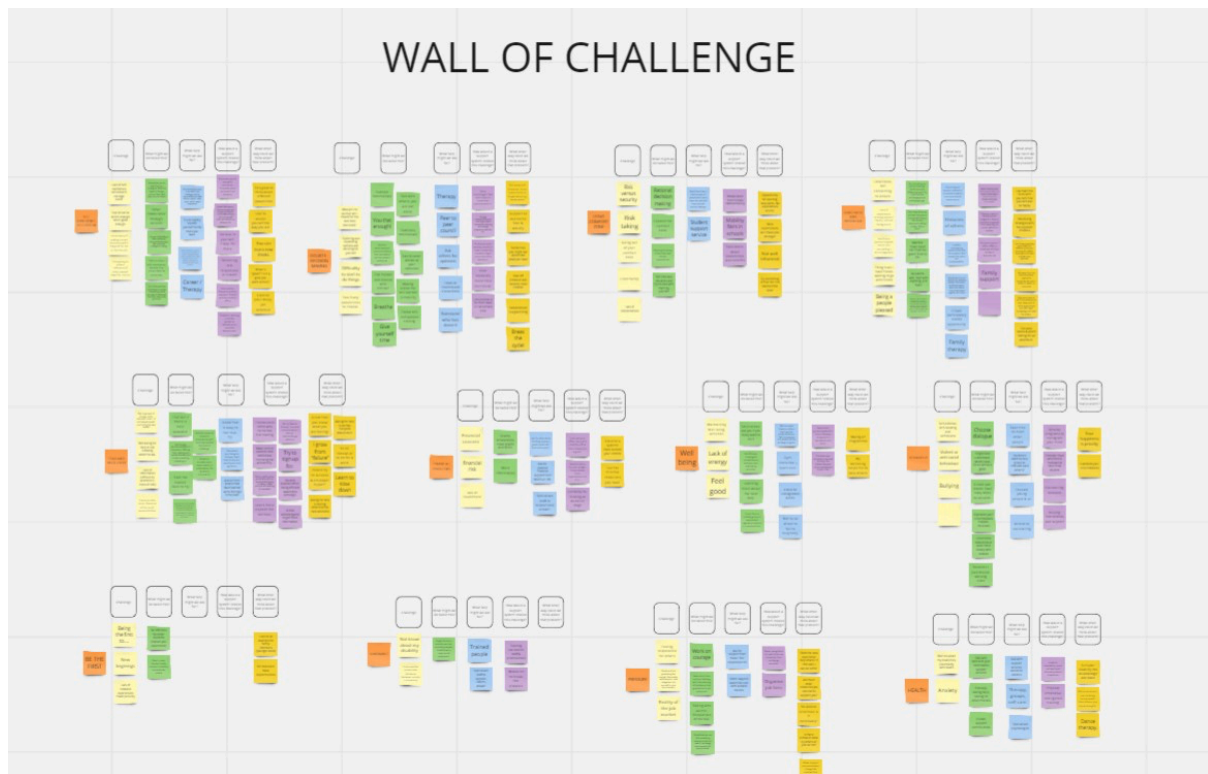

Resultat

Mur av utmaningar och lösningar

Som förklaras i avsnittet "Metodik" var Wall of Challenges ett av resultaten av bootcampet, där utmaningar som deltagarna uppfattade sammanställdes och organiserades på ett sätt som redan pekar på utforskandet av lösningar.

Den fullständiga listan över utmaningar finns i [detta kalkylblad](#), och kan också ses på ett mer visuellt sätt i [Miro-tavlan](#).

Prototyper av lösningar

Efter att ha identifierat utmaningar som påverkar studenternas beslutsprocess när de överväger att åka på mobilitet, valdes fem av dem ut av de små deltagargrupperna för att ta fram idéer till lösningar.

Här presenteras de olika utmaningar och lösningar som tagits fram som resultat av aktiviteten.

Prototyp 1: Förena studenter + utbilda personal

Fokus för Bootcamp i Barcelona var att förstå de mekanismer för självexkludering som studenter upplever när de överväger att ansöka till ett mobilitetsprogram. Deltagarna nämnde faktorer som utlöste självuteslutning och noterade att sådana mekanismer finns på plats även under mobiliteten och kan påverka den övergripande upplevelsen.

En övning gick ut på att namnge de utmaningar som skapar och bidrar till självuteslutning. Deltagarna delades sedan in i grupper där de valde en utmaning att arbeta med för att hitta en lösning.

"Folk känner inte till mitt tillstånd, många universitet är otillgängliga, jag är rädd för att min hälsa ska försämrans, jag oroar mig för mitt funktionshinder." Det är Sashas, Luisas och Martims ord: funderingar och konstateranden av fakta som påverkar deras liv och universitetserfarenheter. Otillgängliga universitet, brist på kunnig personal och rädsla för sin egen hälsa utgör tydliga hinder

för studenter som står inför strukturella hinder, och känslan av att inte få sina behov tillgodosedda av en inkluderande gemenskap leder till självuteslutning när man överväger att ansöka om och delta i ett mobilitetsprogram.

Ett sätt att lösa en sådan utmaning är att skapa trygga platser på campus där studenter kan hitta varandra, skapa gemenskap och dela erfarenheter och resurser, men också utbilda andra. Dessa IDEM-klubbar kommer att etableras på varje partneruniversitet så att studenter som flyttar från ett campus till ett annat kan känna sig trygga med att hitta liknande välkomnande strukturer. De kommer att tilldelas ett fysiskt utrymme och en liten budget för att bedriva verksamhet. Klubbarna kommer att marknadsföras på varje partneruniversitet och på Unite!s webbplats.

IDEM-klubbarna kommer att främja synligheten för underrepresenterade studenter och öka medvetenheten om de många strukturella hinder som hindrar många av dem från att ansöka eller delta i mobilitetsprogram. Klubbar kommer också att vara en värdefull resurs för studenter i mobilitet och kan öka deras välbefinnande genom att erbjuda socialiseringsmöjligheter i ett säkert utrymme.

Dessa klubbar kommer också att anordna IDEM-workshops för personal där studenterna delar med sig av sina erfarenheter, uttrycker önskemål och delar idéer med universitetspersonal för att främja inkludering och acceptans. Workshopparna kommer att föra samman många olika röster för att öka medvetenheten om komplexiteten och heterogeniteten i de olika hinder som studenterna

möter. Som ett resultat kommer studenter och personal att arbeta tillsammans för att främja en inkluderande miljö samtidigt som de får kunskap för att förbättra strukturer eller skapa nya. Målgrupperna för sådana workshops är mobilitetsansvariga, personal som arbetar med pedagogiska tjänster, personal som ansvarar för individuella studieprogram, fakulteter, studenttjänster och studentföreningar. IDEM:s personal kommer att ge organisatoriskt stöd och se till att evenemanget marknadsförs inom Unite! nätverket och de kommer att stödja och övervaka planeringen av workshoppen för att inte belasta studenterna med för mycket ansvar. Helst ska sådana workshops erbjudas under Unite! dialoger/samhällsevenemang och kan också bli en del av det planerade Unite! certifikatet för inkludering och mångfald. De studenter som organiserar workshopparna skulle kunna tilldelas antingen en monetär ersättning för att förbereda och underlätta utbildningen eller poäng för att slutföra sina studier.

Båda initiativens framgång kan bedömas kvantitativt genom att mäta deltagandet i klubbarna och i workshopparna. Ju fler studenter som engagerar sig i förberedelserna och planeringen av workshopparna, desto mer framgångsrik blir aktiviteten. En indirekt indikator på klubbarnas/workshopparnas framgång kan kopplas till den ökade rörligheten bland studenter med strukturella hinder.

Prototyp 2: IDEM-Squad

Utmaning: Att känna ansvar för andra

Beskrivning av idén:

IDEM Squad är inspirerat av Aalto Squad och är ett nätverk av studenter som vill vara ambassadörer genom att erbjuda sina erfarenheter och vägledning.

- En plattform/webbplats eller ett utrymme i en annan befintlig plattform eller webbplats
- Kopplat till sociala medier, serier på befintliga konton i Instagram, Twitter etc.
- Innehållet behandlar 3 huvudfrågor:
 - Erbjuder vittnesmål som ger röst åt olika utbyteserfarenheter (av studenter från underrepresenterade grupper som faktiskt har övervunnit vissa strukturella hinder och har gått vidare till rörlighet), i form av videor, berättelser, inlägg, rullar, texter ...
 - Idem-kvadraten. Studenter som söker inspiration, bekräftelse och mentorskap bör besöka webbplatsen, titta på de olika ambassadörernas profiler, välja en och kontakta dem.

- Tillhandahållande av information. Specifik vägledning i form av passiv information (detaljerade instruktioner om hur man ansöker och vad man ska göra, ...), men också vanliga frågor online eller livestream, videor från handläggare för rörlighet och inkludering ...
- Nyckelaktiviteter:
 - Skapa webbplatsen. Den bör vara mycket interaktiv och innehålla videor, bloggar, chattar med ambassadörer och personal, riktlinjer, intervjuer...
 - skapa ett test eller ett frågeformulär som hjälper dig att se vem du ska kontakta för information, eller vilken institution som kan tillgodose dina behov...
 - Bygg upp ett nätverk av ambassadörer som är villiga att dela med sig av sina erfarenheter och samarbete.
- Berörda nyckelpersoner och avdelningar:
 - IT-avdelningar
 - Personal (handläggare för rörlighet och inkludering, internationella avdelningar ...)
 - Mobilitetsansvariga rådgivare
 - Studenter som har gått vidare till mobilitet
 - Studentföreningar
- Viktiga resurser
 - Internationella tjänstemän
 - studenter
 - Pengar
 - Förvaltning av webbplatser
 - Kunskap om trender inom sociala medier bland studenter
- Saker att undvika :
 - skapa en ny chanel från grunden
 - inte sköter (uppdaterar) webbplatsen
 - göra webbplatsen långsam, otydlig, med meningslös information
- Hur skulle det se ut om idén blev framgångsrik?
 - massor av olika videor
 - mycket trafik på webbplatsen
 - människor som verkligen är engagerade i att hjälpa varandra
 - chatten används ofta
 - en fungerande webbplats med all information och alla stödkontakter som behövs, som delas mellan studenterna
- Hur skulle ni mäta effekterna av idén?
 - Fler studenter som försöker övervinna hindren för mobilitet (även om de i slutändan inte lyckas gå vidare till mobilitet)
 - Fråga människor hur de blev informerade om applikationen och se användningen av webbplatsen
 - Trafik till webbplatsen
- Hur kan IDEM och Unite! stödja idén?
 - Finansiellt stöd
 - engagerat partnerskap

- kontakta de studenter som kan ge vittnesmål
- dela resurser mellan universiteten
- marknadsföra webbplatsen i institutionerna och andra nätverk
- särskilda mobilitetsprogram som bättre passar studenternas behov (virtuell eller blandad mobilitet)
- tillhandahålla andra internationaliseringsaktiviteter (till exempel internationalisering på hemmaplan eller deltagande i aktiviteter som denna bootcamp) för studenter som väljer att inte åka på mobilitet
- Använda metacampus

Prototyp 3: Stödja och förbättra elevernas engagemang i fritidsaktiviteter för att uppmuntra socialisering och kontakt med andra elever

Utmaning:

Övervinna ensamhet (t.ex. rädsla för att vara ensam, problem med interaktion, rädsla för att bli avvisad)

Beskrivning av idén:

Universiteten måste arbeta för att förbättra studenternas välbefinnande, särskilt när de överväger och eventuellt påbörjar mobilitetsprogram, genom att skapa ett mentornätverk bestående av studenter som återvänder från mobilitet.

Studenter som åker på utbytesprogram kan ha många tvivel, rädslor och känslor att övervinna. En av dem är ensamhet: under studietiden är studenterna ensamma, men när studietiden är över känner de sig ensamma och den känslan kan bli förlamande.

Det första steget att ta är att nå ut till studenter med dessa behov för att stödja dem: de flesta av dem föredrar att inte identifieras av resten av gruppen och det är en av de svåraste frågorna att övervinna.

För denna utmaning funderar gruppen på att utveckla en webbsida med något ansökningsformulär/undersökning där studenterna virtuellt kan komma i kontakt med universitetet och uttrycka sina behov eller känslor. I detta virtuella utrymme utan interaktion, för att undvika identifiering. En e-postadress för dessa frågor är också ett annat sätt att kommunicera med universitetet/integrationskontoret.

Nyckelaktiviteter:

Mentorprogram för studenter:

Ett sådant program skulle hjälpa studenterna att integreras på värduniversitetet och ge dem strategier för att övervinna sin ensamhet. Mentorerna är frivilliga och har aldrig inrättats av universitetet eller utan extra belöning (t.ex. ytterligare ECTS).

Tillgång till studentklubbar och organisationer:

Underlätta tillgången till olika klubbar som universitetet har, för att exponera studenterna för så många möjligheter som möjligt.

Skapande av IDEM-klubbar:

Stödja bildandet av IDEM-klubbar: Dessa klubbar kan inledningsvis främjas av universitetet, med hjälp av administrativ personal och lärare. När klubbarna väl har startat kommer de att drivas och organiseras av studenter.

Berörda nyckelpersoner och avdelningar:

Det finns olika aktörer som måste delta i utvecklingen av denna idé: lokala studenter, personal som arbetar med internationell mobilitet, integrationsansvariga, fakulteter och lärare, kommunikationsavdelningar, handledare och mentorer.

Viktiga resurser:

Universitetet bör ge information om mentorskapsprogram och klubbar under ansökningsperioden. Ekonomiskt stöd för att starta IDEM-klubbar vid respektive universitet.

Saker att undvika:

Huvudfrågan är inte att besluta för studenternas räkning utan snarare tillsammans med dem. Det är också viktigt att inte överväldiga studenterna med för mycket ansvar och för mycket tidsåtgång. Slutligen finns det för mycket reglering som bör minimeras.

Hur kan IDEM och UNITE! stödja idén?

Utnyttja de resurser som redan finns tillgängliga genom att använda mentornätverk som utvecklats av Unite!

Förbättra tillgängligheten på alla plattformar.

Arbeta med att inrätta ett virtuellt inkluderingskontor för att tillhandahålla information till och för studenter och personal.

Samarbeta i utvecklingen av Unite! system för välbefinnande.

Hur skulle framgång se ut?

Studenter inkluderas och erbjuds resurser för att minska känslan av ensamhet och samtidigt förbättra välbefinnandet. Dessa resurser förbättrar också deras välbefinnande och ökar "förmodligen" engagemanget i studierna.

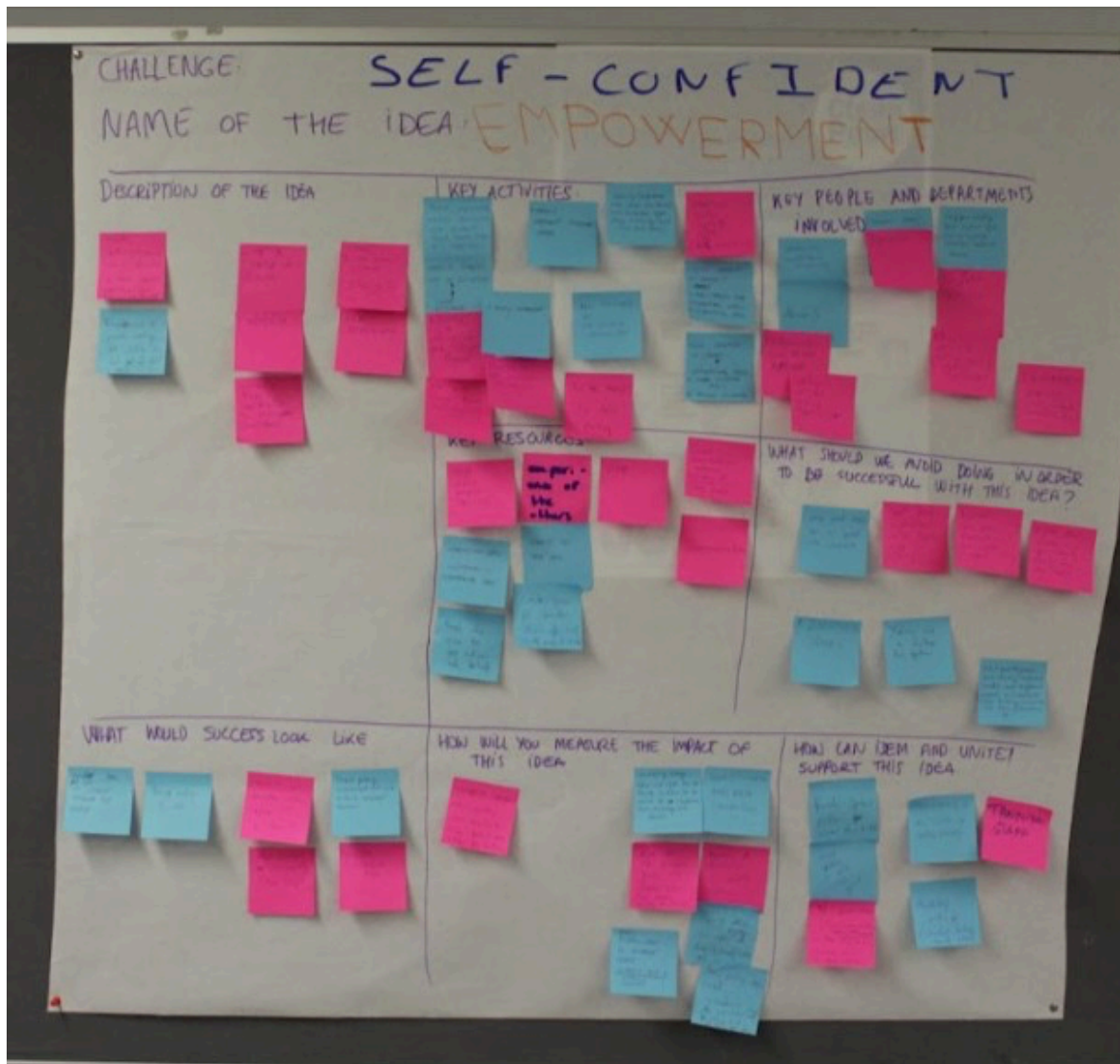
Om informationen är lättillgänglig och eleverna paras ihop med en mentor, kan känslor av tillhörighet vara avgörande faktorer för att övervinna hinder (språk, alternativ kommunikation, fysiska hinder).

Hur kommer ni att mäta effekterna av denna idé?

Kvalitativa intervjuer under och efter mobiliteten för att spåra känslor av inkludering/exkludering. Håll koll på deltagandet i klubbar och mät förbättringar genom kvalitativa och kvantitativa undersökningar

Prototyp 4: Egenmakt

Utmaning: Självförtroende

Beskrivning av idén

Ge studenter möjlighet att fatta beslut om mobilitet utan att känna sig utestängda a-priori. Stärka studenter som inte känner sig trygga i beslutet att åka utomlands.

Självbestämmande.

Nyckelaktiviteter

Vid sändande institution:

- a) Involvera underrepresenterade studenter som har varit på mobilitet under de senaste åren och be dem dela med sig av sina erfarenheter av att övervinna de utmaningar som mobilitet innebär. Detta kan göras under en workshop eller genom att använda olika kommunikationskanaler som stödgrupper, chattar, institutionella evenemang, videor etc.
- b) Ha ett nära samarbete med mobilitetskontoren, som bör vara beredda att ge detaljerad och personlig information till studenter från olika underrepresenterade grupper. Ta dig tid att lyssna på studenterna och förstå deras rädsla, men lär dig också om deras motiv och talanger.
- c) Arbeta med att förbättra kommunikationen genom att förkorta tiden för återkoppling.

Process mellan institutionerna:

- a) Goda förbindelser mellan institutionerna för att hjälpa studenterna att fatta välgrundade beslut.
- b) Gör processerna för att lära sig avtalet enklare.
- c) Koppla samman studenter med mottagande och sändande institutioner för att underlätta utbyte av erfarenheter och intryck.
- d) Utveckla olika typer av rörlighet för att tillgodose olika behov.

Värdinstitution:

- a) Välkomstprogram med inskrivning av studenter från underrepresenterade grupper eller andra studenter. En annan möjlighet är förekomsten av stödgrupper.
- b) Mobilitetskontoren bör vara förberedda på att ge riktad information till studenter från olika underrepresenterade grupper. De måste också ha tid att umgås med dessa studenter, förstå deras rädsla och skapa kontakter med institutionella resurser.
- c) Engagemang från fakulteten

Berörda nyckelpersoner och avdelningar

- a) Studenter som studerat utomlands under de senaste åren.
- b) Studenter från värdinstitutionen (från underrepresenterade grupper eller andra).
- c) Kontor för rörlighet.
- d) Kontor för anställbarhet.
- e) Kontor för psykologiskt stöd.
- f) Andra stödkontor.
- g) Andra resurser vid värdinstitutionen.
- h) Kommunikationskontor från båda institutionerna (sändande institution och värdinstitution).

- i) Alumni.
- j) Fakulteten. .

Viktiga resurser

- a) Särskilda utbildningsprogram för personalen
- b) Studenter som återvänder från rörlighet .
- c) Bra kommunikationsnätverk mellan alla parter som är involverade i processen.
- d) Skapa utrymme för att lyssna på motiv och farhågor hos studenter som ännu inte bestämt sig, för att förstå vilka behov som bör tillgodoses i beslutsprocessen.
- e) Utrymme för interaktion.
- f) Studenter från värdinstitutioner och alumner.

Saker att undvika.

- a) Långa väntetider för att få tala med någon.
- b) Passiv information (endast via webbplatser eller sociala medier)
- c) Undvik generaliseringar.
- d) Förvänta dig att studenterna redan är övertygade om sina val.
- e) Att döma andra.
- f) Minimera de svårigheter som studenten upplever eller vara för optimistisk om de hinder som ska övervinnas
- g) Överdrivet fokus på hindren och inte på möjliga lösningar eller resurser för att övervinna dem.

Hur skulle framgång se ut?

- a) Människor känner sig delaktiga och kan fatta välgrundade beslut.
- b) En känsla av självbestämmande bland underrepresenterade studenter.
- c) Erbjuda olika utbytesprogram för att möta olika behov och förutsättningar.
- d) Fler underrepresenterade studenter åker utomlands.
- e) Studenterna känner sig mer erkända och beaktade i spridningen av mobilitetsprogrammen.
- f) Öka välbefinnandet och självförtroendet bland målgruppen studenter.

Hur kommer ni att mäta effekterna av denna idé?

- a) Jämför människor som verkligen var redo att lämna före och efter rörligheten .
- b) Frågeformulär och insamling av uppgifter.
- c) Antal studenter i mobilitet.
- d) Besvara enkäter i början av året och efter ansökningsdatumet för att studera utomlands, för att se effekterna av genomförda åtgärder när det gäller rädsla, oro och tvivel hos studenter som är underrepresenterade i mobilitetsprogram.
- e) Antal studenter som deltar i stödverksamhet (t.ex. mentorskap, grupper för erfarenhetsutbyte, alumner etc.).

Hur kan IDEM och Unite! stödja denna idé?

- a) Skapa utrymme/plattform mellan alumner och studenter från målgrupperna.
- b) Samla berättelser på en synlig plats.

- c) Utbildning av personal och lärare.
- d) Uppmuntra anordnandet av workshops.
- e) Främja kommunikations- eller marknadsföringsstrategier i Unite! eller inom varje IDEM-partner. Använd IDEM som konsult.
- f) Obligatoriskt utbyte i akademikerprogram inom Unite!

Prototyp 5: Studenter uppmuntrar studenter

UTMANING : "ATT INTE BE OM HJÄLP"

Hinder att övervinna: att nå ut för att höra och få stöd av sina kamrater. Utmaningen att utforska här kan heta "ATT INTE BE OM HJÄLP"

Eleverna kommer att uppmuntras och motiveras att utforska mobilitetsalternativ genom att höra erfarenheter från sina kamrater.

Denna inledande kontaktfas behöver underlättas och uppmuntras av universitetsstrukturer, t.ex. mobilitets- och/eller inkluderingsansvariga som hjälper till att organisera sådana möten.

Att främja och sprida informationen är avgörande. Att tänka på hur man delar information är också viktigt. Inte bara tack vare sociala nätverk, utan också via e-post och affischer, se till att inte undvika isolerade studenter som inte använder "standardnätverk".

Utbildning kan också tänkas: för personal och professorer, men också för att utbilda coacher, med målet att stärka studenterna.

NYCKELPERSONER OCH BERÖRDA AVDELNINGAR

Studentambassadörer: t.ex. studenter som återvänder från mobilitetserfarenheter

Studentföreningar och/eller studentklubbar

Mobilitetsombud/kontor för integration

Fakultet/Personal

Välkommen till kontoren

Självklart måste mobilitetskontoret eller kontoret för internationella relationer inkluderas i processen. Dessutom måste inkluderingskontoren, om sådana finns, också delta.

Studentambassadörer (de som redan har deltagit i utbytet) och andra studentföreningar eller klubbar är viktiga i gruppen av deltagare. Dessutom måste fakulteter, personal och professorer, när de är motiverade, inkluderas, liksom receptionerna på värdundersitetet.

VIKTIGA RESURSER:

För att genomföra sådana aktiviteter krävs resurser. Även dessa exempel på aktiviteter kan inte genomföras utan medverkan av mobilitetskontoret eller kontoret för internationella relationer och studenter som är i mobilitet eller har avslutat sin mobilitet. Reflektioner mellan studenter och personal är nödvändiga. Mångfalden av studenter ger säkert fler erfarenheter eftersom de är specialister på sina egna behov. Definitionen/skapandet av mentorskap kan vara intressant för att följa med studenter i mobilitet om det behövs. En mentor behöver utbildning och mål, kanske kan en färdplan definieras.

Från det lokala universitetet kan en särskild webbplats om IDEM och Unite! alliansen vara användbar för att ansluta studenter och peka på viktiga resurser inom nätverket av universitet. ! Universitetet bör tillhandahålla ekonomiskt stöd samt lokaler för att underlätta möten och sammankomster för studenter.

VAD DU SKA UNDVIKA FÖR ATT LYCKAS MED DENNA IDÉ

- Topp-tillvägagångssätt
- Tillräckligt med tilldelade resurser
- Inte klandra studenter för att de inte engagerar sig i utbytesprogram

HUR SKULLE EN FRAMGÅNG FÖR DENNA IDÉ SE UT?

- Uppmuntra eleverna att förstå varför de tror att de inte kan delta i ett mobilitetsprogram
- Ha alltid studenternas behov i åtanke
- Involvera studenterna i processen att välja ut, förbereda och genomföra mobilitet med hjälp av universitetssamfundet.
- Skapa studentföreningar eller klubbar som fokuserar på att främja kontakten mellan studenter som arbetar med rörlighet och studenter som är intresserade av det.
- Förbättra kommunikationen genom att göra den mer tillgänglig och inkluderande

HUR KOMMER NI ATT MÄTA EFFEKTERNA AV DENNA IDÉ?

Effekten av denna idé skulle kunna mätas statistiskt genom att räkna hur många workshops, evenemang, besök på webbplatser, studenter som deltar, universitet som deltar, typ av utbyten, utbytets varaktighet osv.

Mer relaterat till den nuvarande idén, men kanske svårast att mäta, är "antalet studenter som ber om hjälp utan någon befintlig plan för mobilitet". Metoden för att få denna information kan göras genom frågeformulär eller intervjuer (längre) eller till och med undersökningar. Framgången för denna åtgärd kan vara att observera fler och fler underrepresenterade studenter som ber om hjälp till de olika kontoren och till andra studenter.

HUR KAN IDEM OCH UNITE! STÖDJA DENNA IDÉ?

För att stödja denna idé kan IDEM och Unite! användas för att hjälpa till att dela resurser mellan universitet genom att kapitalisera och dela berättelser om studentutbyten. För detta behövs stöd för en webbplats och skapandet av ett särskilt digitalt arkiv med resurser. Unite! kan också bidra till att främja evenemang som anordnas lokalt inom alliansen, uppmuntra till anordnande och främjande av workshoppar, öka kommunikationen och underlätta kommunikationen mellan handläggare för internationell mobilitet och fakultetsmedlemmar. Hantera vanliga frågor och erbjuda ekonomiskt stöd och organisera evenemang.

Feedback från deltagarna

Det var viktigt för organisationen att få snabb feedback från deltagarna. För detta använde vi verktyget "Retrospective", genom vilket deltagarna uppmanades att ge sin feedback och sina intryck skrivna på post-it-lappar i en panel under kategorierna: i) Vad gick bra? ii) Vad gick inte så bra? iii) Hur kände jag mig? iv) Idéer för framtiden.

Snabb feedback ersätter inte mer reflekterade intryck som samlas in genom en formell undersökning, men hjälper gruppen att bygga upp och dela en gemensam uppfattning om det intryck som aktiviteten har gjort på deltagarna.

Vad gick bra?	Vad gick inte så bra?
enkel kommunikation mellan människor vi måste fokusera på specifika lösningar på specifika problem praktiska övningar empati allt massor av energi och idéer många olika idéer energigivande övningar och aktiviteter ett stort deltagande från alla Dynamik samarbete mellan personal - lärare - elever upptäck mångfald några intressanta workshops organisation inte så abstrakta, gå till praktiska idéer session av Mira'm (erfarenhet av synskadade) den första dagen jag kände mig trygg med att berätta om mina idéer fantastiska människor trevlig grupp av människor elevernas öppenhet (WOW!!) handledarna var bra superförlovning mycket bekväm miljö (kan vara mig själv fritt) öppen och säker interaktion kritiska diskussioner upptäck mångfald många konkreta idéer som kan genomföras Bra jobbat! Workshop på onsdag faktiskt planera hur man ska genomföra idéer utmärkt frukost och lunch samt cocktail atmosfären var verkligen stärkande	fler dagar med bootcamp ibland tappade vi fokus på självuteslutning koppling till mobilitet inte alltid tydlig vissa aktiviteter under andra dagen tappade fokus på målet elevernas individuella behov beaktades inte särskilt väl i alla sessioner motsägelsefull: vi kom överens om att inte tvinga någon att delta och sedan sa du att alla måste ha en roll i föreställningen! Detta orsakade ångest, obehag och stress. Exhausting Workshops inte helt inkluderande för personer med funktionsnedsättning Brist på tid för att organisera idéerna på ett mer formellt sätt. för högt tempo (svårt att hänga med) för mycket arbete med personliga erfarenheter och känslor ... mindre tid för lösning (skulle ha varit bra att ha mer tid att gå in i detalj om hur man börjar). Tysta pauser saknas Det kunde ha varit något mindre tryck på den offentliga presentationen inte tillräckligt med tid för att tänka och reflektera ingen is för läskedrycker Uppvärmningen på onsdagen kunde ha varit lite kortare. du förutsätter att alla kan koncentrera sig under långa stunder. Hallå där! Betrakta människor som ASAD, ADD, etc Ge fler pauser var krävande och stressande för många studenter som deltog
Hur kände jag mig?	Idéer för framtiden:
Mycket arbete kvar att göra nu Förstått Säkert / Hem Det kändes trevligt att umgås ordentligt för en gångs skull Jag kände tillhörighet till denna grupp av olika människor välkomnande Ibland för känslösam Trött (+1) Rikare Bra team Lite vilsen och liten, men samtidigt entusiastisk Tacksam! (+1, +1, +1, +1)	fler pauser närvarande och IDEM-utgångar anslutna Högre andel studenter/personal (fler studenter om möjligt) införa mer konkreta sätt att ta itu med frågor öppen luft fler dagar fler sessioner liknande Miras fokus på andra (utfrågning...) test socialt evenemang väl analysera resultaten och publicera mer tid för diskussionen om "det egna universitetet" (så viktigt!)

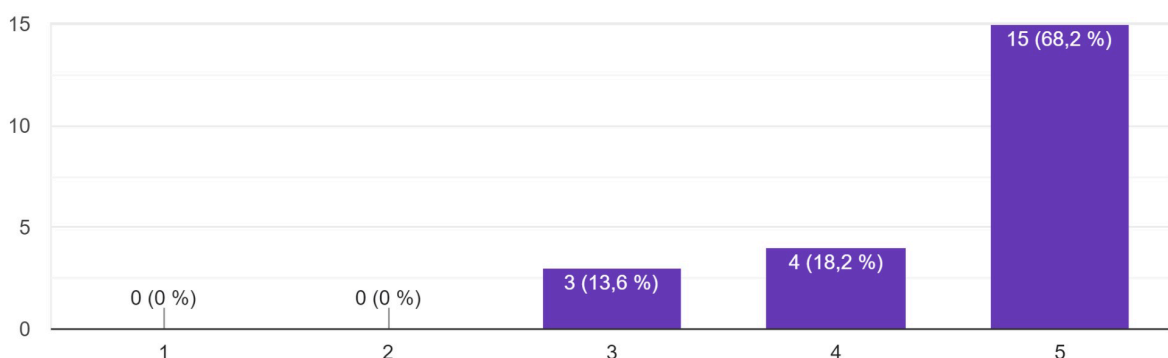
Att få kunskap sysselsatt med meningsfullt arbete välkomnande lyssnade samarbete (bild av ett hjärta) personligen ok men dåligt för olika elever vars behov inte beaktades: hörselskadade, ASHD, trauman, ångest, dyslexi. Du borde lära dig mer om dessa och hur du kan tillgodose dessa elevers behov.	"märka" formatet och utbilda andra att göra det. ge mer tid för uppgifter ha frågeformulär att fylla i före bootcamp, under och efter för datainsamling Se till att vara inkluderande och ta hänsyn till alla (t.ex. textning av paneldiskussioner). dela med sig av resultaten från bootcampet till alla deltagare alla kan bo på samma hotell

Feedbackundersökning: Allmänna intryck av bootcamp

Efter några veckor skickades en enkät till deltagarna. Här är en liten rapport om de svar vi fick. Deltagarnas allmänna intryck av boot campen var bra, vilket framgår av figuren efter den feedback-enkät som skickades till deltagarna:

From 1 to 5, please rate your general impression of the Bootcamp experience.

22 responses

- Temat om självuteslutning var personligt och meningsfullt.
- Under bootcampet behandlades viktiga och tankeväckande frågor.
- Handledarna var uppmuntrande och studenterna uttryckte en vilja att arbeta med bootcamp-teman i framtiden.
- Det var viktigt att skapa en trygg atmosfär där studenterna öppet kunde dela med sig av sina erfarenheter och åsikter.
- De studenter som deltog hade hög energi, engagemang och ett öppet sinne.
- Det sociala programmet (inklusive nätverkscocktailen och catering) fick ett gott mottagande.
- Bootcampet var utmanande och stressigt för vissa studenter.
- Förberedelser och material i förväg skulle ha varit till nytta.
- Snäv tidtabell och brist på reflektionsmöjligheter var nackdelar.

Om de specifika aktiviteterna:

- Paneldiskussionen var informativ, men röstkvaliteten var dålig och hörselskadade studenter togs inte med i beräkningen.
- Workshopen hade bra uppgifter, men bristen på pedagogisk input och tid för reflektion gjorde den utmanande för vissa studenter.
- Den andra dagen var lite för allmän och saknade en tydlig röd tråd.
- Den tredje dagen var den bästa delen med konkreta idéer som genererades och studentvideor som belyste olika utmaningar.

Slutsatser och rekommendationer

Att anordna ett bootcamp inom ramen för IDEM, med direkt deltagande av underrepresenterade studenter, var i sig ett sätt att ge studenterna möjlighet att ge sig ut på mobilitet. En tid efter bootcampet har IDEM redan identifierat studenter som har beslutat att åka på mobilitet som ett resultat av erfarenheten, och de rapporterar att bootcampet, både som ett ögonblick av kontakt och som en kort mobilitetserfarenhet, hjälpte dem att fatta detta beslut.

Som ett resultat av Bootcamp har IDEM-teamet identifierat peer-to-peer-aspekten som ett centralt inslag i alla de lösningar som föreslagits av deltagarna. Att ta itu med självuteslutning verkar vara mer effektivt genom olika typer av peer-to-peer-empowerment. Denna slutsats drogs utifrån resultaten från både bootcampet och den tidigare utbildningen i Grenoble. Workshopen om beslutsfattande visade också att beslutsfattande inte är helt rationellt, utan inbegriper en hel del känslomässigt tänkande. I detta avseende bekräftade vi återigen behovet av att arbeta tillsammans med självuteslutande faktorer för att övervinna de självhinder som underrepresenterade studenter kan sätta upp för sig själva när de tänker på rörlighet.

Bootcampet i Barcelona gav också en del värdefulla insikter som kommer att användas direkt i förberedelserna inför det andra bootcampet, som kommer att äga rum i Lissabon i januari 2024.

Både Training och Bootcamp, de två huvudevenemang som anordnades av IDEM, fokuserade huvudsakligen på förberedelse- eller orienteringsfasen. Inkluderande kommunikation, beslutsfattande och självuteslutning har varit huvudteman för projektet hittills. Under panelsessionen och samskapandet med deltagarna identifierades ett annat tema som mycket relevant även för underrepresenterade studenters mobilitet: att fokusera på vad som händer under mobiliteten för att göra det till en riktigt bra upplevelse för alla deltagare. IDEM följer detta råd och teamet förbereder redan nästa Bootcamp med denna fråga som ett centralt diskussionsämne.

I slutet av Bootcamp insåg IDEM-teamet att den viktigaste lärdomen var att inte ens vi kunde organisera ett inkluderande evenemang. Även om vi hade funderat på ett inkluderande evenemang insåg vi hur oförberedda vi var och diskuterade vad vi kunde göra bättre i framtiden. Denna

slarvighet, även om den motiverades av de bästa avsikter (att skapa en plats för diskussion och utbyte för att förbättra mobilitetsupplevelsen för alla), fick oss att inse att vår roll också innebär ett enormt ansvar och att endast vårt aktiva arbete, självreflektion och ständiga omjustering kan bidra till effektiv förändring.

Den första korrigerande åtgärd vi kommer att vidta inför nästa Bootcamp i Lissabon är att se till att principerna för universell utformning genomförs. Vi är väl medvetna om att universell utformning är svårt, eller till och med omöjligt: med [Ronald L. Mace](#) ord "Jag är inte säker på att det är möjligt att skapa något som är universellt användbart. Det är inte så att det finns en svaghet i termen. Vi använder den termen eftersom den är den mest beskrivande av vad målet är, något som människor kan leva med och ha råd med". IDEM:s mål är att uppmärksamma detaljer för att göra evenemang, innehåll och i slutändan mobilitet tillgängligt för så många studenter som möjligt.